

(כל הזכויות שמורות)

תקוותיה של ישראל לקבל עזרה מדינית מנאט"ו יתבררו. הפסילות הטובה של ישראל נלחמה לקראת חתימתה של הארנון המערבי, המתכנס בשבוע הבא בפאריס. הוכיח כי כל דיון חתימה שאלת המרחב עלול רק לנבש הצעה, שתבטל קיצוצים בגבולות ישראל והחזרת חלק גדול מהפליטים הערביים. לאור מסקנה זו תמסוך ישראל את דה סו חתימה, ותפעיל את השפעתה דחקה למניעת דיון בעצרת המרחב.

נציגי ישראל רשמי יפגשו בימים הקרובים עם נציגות הצירשמית של ארצות הברית. ד"ר גיורא יוספטל, מזכיר מפק"י, שיצא לאירופה, עשוי להיפגש שם עם אישים ערביים לדיון גישוש בשאלת השכנת שלום במרחב. אין לצפות לתוצאות ממשיות מפגישה זו.

ישראל תחדש את דרישתה בדבר הפעלת סעיף 8 של הסכם שכיתת הנשק הישראלי-ירדני. לפי סעיף זה חייבים הירדנים לאפשר גישה חופשית לאזרחים ישראלים לכותל המערבי, וכן לפתוח את כביש לטרון לתנועה ישראלית. הדרישה תועלה, למרות שברור לעתידות שראל כי אין כל סיכוי להגשמתה. המסרה חכסיתית בלבד יציאת עמדה פסיכולוגית נוחה לגבי דעת הקהל בעולם.

מסתמן שינוי אפשרי של יחסי מצרים-ארצות הברית. הפעם יהיה זה תוצאה של מאבק פנימי בתוך הצמרת המצרית, כשהקבוצה הפרו מערבית תצליח לרכוש את המיכתו של גמאל עבד אלנאצר, בניגוד לעמדתו הפרוסובייטית של סר המלחמה עבד אלחכים עאמר. האמריקאים עצמם תולים תקוות באפשרות זו.

שיחרור צוות הספינה "דורון" אינו עתה אלא שאלה של ימים אחרים. זוהי אחת התוצאות של ביקורו של מזכיר האו"ם דאג האמרשילד במדב.

הנציג האישי, שמוכרז האו"ם החליט לשלוח למרחב, אחרי ביקורו, עשוי להיות עוזרו, ד"ר ראלף באנקל. כנראה שגם ישראל וגם הירדנים יסכימו למינוי זה. גם האמרשילד עצמו יבקר שינית באזור, בעוד כמה שבועות, ובידו תוכניות חדשות להפגת הסתייכות.

עיוכבים רציניים יהללו בתשלום הפיצויים האישיים מגרמניה. עקב גילוי רשת הזיופים המסועפת בשטח, עוברת עתה כל בקשת פיצויים בדיקה יסודית במשרדי הממשלה בבון.

פרשת קבורתו של הילד אהרן שטיינברג תושק. נציגים ישראלים בבירות שונות בעולם ההירו כי הוויכוח מסביב לפרשת זו יצר רושם עמום בעולם הנצרי, הרואה בי ישראל מדינה תיאוקרטית קנאית, שאינה סובלת דתות אחרות. ניסוח זה יסא משקל רב להסרת הבעיה מסדר-היום הציבורי.

אגודת ישראל תנסה לחדש את הד מגע עם הקהילות היהודיות בארצות ערב וברית-המועצות. האגודה הדתית הקיי צונית תנסה את פנייתה לשלטונות ארצות אלה, בכך שהיא אינה מוסר ציוני כי אם יהודי, ואינה מנסה לעורר זיקה לעליה בין קהילות אלה.

המהנדס שמחה בלאם יתפטר מראשות המחלקה לאקדמאים שליד הועד הפועל של ההסתדרות. בלאם, שמונה לתפקיד זה לפני שנה, לאחר מרד האקדמאים, מתוך תקווה שיצליח לבלום את תנועת ההתנתקות של האקדמאים מההסתדרות, תובע כי ההסתדרות תלך לקראת הד אקדמאים בתביעות השכר שלהם. ראש המחלקה המקצועית של ההסתדרות, אהרן בקר, רואה בעמדתו זו של בלאם התמכרות מוחלטת לאקדמאים.

אחדות העבודה לא תתפסק כמד ערכה האנטרדית שלה, תפתח בקרוב גם מערכה נגד חשחיתות. לקראת הבחירות, תנסה מפלגה זו לרכב על טוטו המוקר, תעלה על בזונתה, בין השאר, את צמרת משרת ישראל.

"כיתן" תקים מטרות גדולה בדומנה, בשיתוף עם חברת מסחרית פרטית גדולה. ההון המושקע בסך 8 מיליון ל"י יבוא כמעט כולו מידי הממשלה, לשם פיתוח דימונה.

זעזועימיומן צפויים לחברות הנפט הישראליות, עקב הימנעות סולל-בונה לשלם את התחייבותיו, כל עוד לא הוכרע הקרב בינו לבין מקורות על השלטון בשטח זה.

סחריהחוף המלאכותי יקבל עידוד נוסף, על ידי הגדלת היקף ההסכם הסחרי עם צרפת וחידוש ההסכם הסחרי עם נורבגיה.

אפשר יהיה לבטח בקרוב בנות, כותנה, חיטה וגידולים אחרים נגד פגעי הטבע ומזיקים. הנוקמים יכוסו ב-90% התוצאה: התקורות לצרכן.

קו מוננות ראשון יחבר את הצפון עם אילת. הזכיון ניתן לחברת יעל-דרומה.

הנהלת הכנות ישראל תנסה לחזור את הפקחים מד עבודתם על הקרונות, כדי להבטיח תעפוקה למסוקי הד קטרים שיבואו במקומם, אחרי שאלה הפכו מיותרים עם רכישת הכלים החדשים. התיווך יהיה כי המסוקים הם עוזרים סכניים לנהגי הקרונות. הפקחים יבאו על זכותם לעבודה על הקרונות.

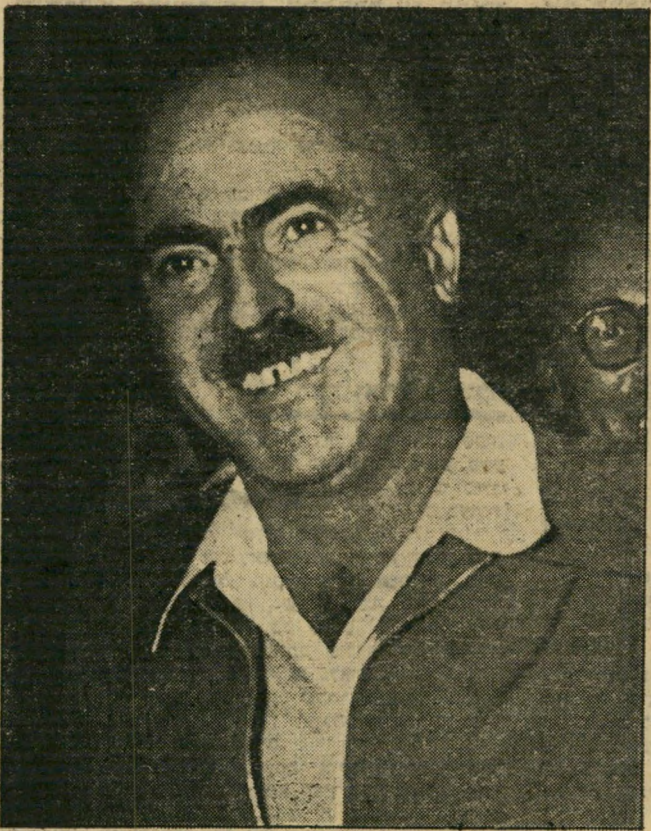
ביגוי אגף זה, הותקף לפתע מאגף אחר, מזכיר אחדות העבודה, הח"כ השאפתני יצחק בן-אהרון, פתח בהפגזה מכף חרש. אמנם הבטיח בן-אהרון ליום לפני כן לסופר לטרוח כי אחדות העבודה לא תנקוט בקי תעוזה חזה בביקורת שלה (לא לא צידדו מעולם בשיטותיה של שורת המתנדבים. מאסנו בשיטותיו של שבועון מסריסו) אלא תוך קריאת העולם הזה (1972). מלפני שה למד בן-אהרון שבניו ובנותיו של הרב הראשי יצחק נסים משוחררים מצה"ל. הוא לא שכח פרט זה.

עתה הגיש בן-אהרון שאילתא מיוחדת במינה. הוא רצה לדעת משר-הבטחון מרוע משוחררים בניו ובנותיו של הרב. ביגוי נמצא שוב במצב קשה. הוא יכול היה לפרט את הנימוקים לשחרור בניו הי רב — אך בחוקם לא היו אלה נעימים, ובחלקם אף בלתי-חוקיים. גם מטעמי הגיינות גרידא קשה היה לשר-הבטחון לפרט במליאת הכנסת מי מבניו ובנותיו של הרב שוחרר כבחר-ישיבה, מי כעוזר הנשיא, ומי מפני שלא נמצא כשר לשרות לפי תקני צה"ל.

ביגוי לא התכוון לענות, נתן הוראות להשפיע על בן-אהרון להסיר את השאילתא המפוקפקת. הוא ידע כי שום סכנה אמריית אינה צפויה לקואליציה מצד זה: מי שהסכים לסגת מעלה, יסגו גם מבתי-הקברות של פרדס-חנה.

המשק

עונת לחנוני. המלה "סופר-מארקט", שנוספה בשנה ה' אחרונה לשפה העברית, משמעותה דבר חדש

ח"כ בן-אהרון

ויפה: חנות כל-בו למוזנות, שתכריע כלל החיושים המודרניים, ובה תוכל עקרת הבית למצוא ככל העולה על רוחה, תוך כדי שירות עצמי. כל חנות תעלה כחצי מיליון ל"י, יעברו בה 35 איש. בסך הכל מוקמים עתה 15 סופר-מארקטים בארץ. אולם בשביל 50 אלף החנוני ישראל, נש' מעת המלה כפספס-דין מוחל כלכלי. הח חזים נמצאים מזה שנים בצבת, בין המשק הי הסתדרותי המבקש לחסלם, לבין הממשלה העשה את הכל כדי להתניקם. כי בעוד שהתחזוים מהמים כ-10% מן האוכלוסיה העובדת, הם משלמים 20% מכלל מס ההכנסה, ואילו מצלחת האשראי הם מקבלים רק 8%.

היתרון המפוקפק. רוב אוורי הארץ סגורים בפני החנוני, ובכלל זה כל ההתי ישובות החדשה, שנמסרה כבודה ומכונה לדי צרכניות הסטבר המרכזי. בערים גשאר התחזו ללא אפשרות להרחיב את הנות, לשלל את שרותיה, להויל את מחיריה. כי אין הוא מסוגל לקבל את האשראי הדרוש (המשך בעמוד 6)

הקמת סדרציה שמית גדולה (ראה במרחב). העתון ספירוס יודיע זו לראשונה כי ישראל שם אותה בעמוד האחורי, בין עניינים של מה בכך. איש לא הגיב עליה ברצינות. כי ברשימת העדיסיות של הצמרת הישראלית, הסעיף "שלום" הוא כמעט במי קום האחרון — הרבה אחרי סעיפים כמו "מגבית", "גשוואר-ערובת" ו"חסיסות".

הכנסת

חוק תמיר

איש לא שם לב להצעת-החוק היבשה, כת המלים, שהנחה על שולחן הכנסת. אטילו השם משעמם: "חוק לתקון דיני הראיות (תקרת עדים) תשס"ז". אחד החוקים השיגורתיים של חיים כהן, תשבו החיכים, שיעבור בדישבה קרובה, אחי רי דיון שיגרתיו של עורכי-הדין המעטים בכנסת.

אולם לפתע התחשמה האחירה מסביב לי הצעה היבשה. העולם הזה (1959) פירסם מחקר משפטי מאלף, הוכיח כי יכלה להיות רק מטרה אחת להצעה: למונע בעד עורכי-דין לשבור את העדויות של עדישקר. היה זה אחרי משפט קסטנר, וערב משפט עמוס בן-גוריון. המסקנה היתה ברורה. הכתיר העולם הזה את הניתוח: "החוק לריסון תמיר, תשס"ז".

קבעה ההצעה: "בחקירת עד בבית-המשפט יאסור יפסיק בית-המשפט כל חקירה אשר לדעתו אינה נוגעת, זברים העוסדים להכי רעה בתהליך שהוא דן בו, או שיש בה לדעתו משום הפחדה, הסעיה, עלבון או ביוש שאינם הוגנים או שאינם לנעין".

העוקץ: ההצעה באה למונע מראש כל חקירה של עד על מהימנותו ואופיו. לשופט עצמו לא ניתנה שום אפשרות לשפוט אם חקירת שתי-יורעב חשובה לגילוי האמת. החוק ככל את ידיו מראש.

עוד כוס-מר. מאמרי-האועקה של העולם הזה הפנה את הזרקור להצעה. ח"כים נסי ערים מסיעות שונות פנו אל שר-המשפטים, תבעו ממנו להסיר את ההצעה. סח ח רוון, שלקח על עצמו, כרגיל, את האחריות לתעי לולי היועץ המשפטי אשר אין לו שים שליטה עליו (ראה הנידון), טען שאין כל קשר בין ההצעה, שבאה לגמרי במקרה בי אותו הזמן, לבין פרשת קסטנר ועמוס. אך תחת לחץ הבטיח כי ההצעה לא תובא לדיון עד אחרי גמר משפטו של עמוס. המשפט האומלל, בו הוצגה הטרואגיה של יחזקאל סהר, היכיה מחדש מה עצומה חשיבותה של חקירת שתי-יורעב במערכת המשפט הקיימת. גם חיים כהן הבין זאת. מסקנתו: השבוע הובאה לדיון הצעת-חוק חדשה, שחדשה את הקודמת, אם כי ב מהדורה קצת מומתקת. קבעה ההצעה הי חדשה: בית-המשפט יפסיק כל חקירת-עד אשר לדעת השופט אינה נוגעת לדברים העומדים לדיון. ההכרעה על מה שייך לדיון ומה לא, ניתנה הפעם בידי השופטים. לא יתכן על כך שום עירעור.

הממשלה

בני הרב

לאחדות העבודה אין מה למכור. מלבד את עצמה! לעג השבוע ח"כ מפא"י, אולם כבריו בממשלה לא לעגו. אנשי אחדות העבודה מצאו משהו חדש לסכור: המלחמה בכפיה הדתית.

במשך שנים לא הטרידה בעיה זו במיוחד את מאחדי-העבודה. אולם אחרי שהס ציא-ליסטים והאקטיביסטים השתלכו בדוקטרינה של איינוואהר, הסכימו לנסיגה מסינה, ר שירתו בגלוי את השב. וקבוצת התצר של ביגוי, היה צורך בנושא חדש להכנת הבסיס לבחירות. הוא בא, במפתיע, הודות לרב יהושע וליג דיסקין מפרדס-חנה, שציהה לקבור מחוץ לגדר את בן נש-איה-העורבת שמת משיתוק-ילדים (העולם הזה 1052). קם משה פרמל בממשלה והגיש שאילתא שיכלה לי-סוציא את הקואליציה. בן-גוריון היה בצרה. קשה היה לו להגן על הרב. אולם בשעת-החוק פעל לשוב הציר בגיאי-אלתרמן. משרור-החצר נזקק לי צורת אדוניו, פירסם את אחד ממאמריו הי מחוררים הארוכים, הנראים כפארודיה על יצירת אלטרמניות מלפני שנים. טען אל-תרמן, במחמי: הרב צדק. המואם בשיטות. רק הבטיח לעצמו